

SVET EVROPE

EVROPSKO SODIŠČE ZA ČLOVEKOVE PRAVICE

TRETJA SEKCIJA

ZADEVA CMOK proti SLOVENIJI

(Pritožba št. 76430/01)

Potrdilo o sodno overjenem izvodu
STRASBOURG, 9. 3. 06
Vincent BERGER
Vodja sodne pisarne sekcije
(podpis)

SODBA

STRASBOURG

9. marec 2006

*Ta sodba bo postala dokončna pod pogoji, opredeljenimi v drugem odstavku 44. člena konvencije.
Glede oblike bo sodba lahko delno spremenjena.*

V zadevi Cmok proti Sloveniji

Evropsko sodišče za človekove pravice (tretja sekcija), ki je zasedalo na seji senata v sestavi

gospodov J. HEDIGANA, *predsednika*,
B. M. ZUPANČIČA,
gospe M. TSATSA-NIKOLOVSKE,
gospodov V. ZAGREBELSKYJA,
E. MYJERJA,
DAVIDA THORA BJÖRGVINSSONA,
gospe I. ZIEMELE, *sodnikov*,
in gospoda V. BERGERJA, *vodje sodne pisarne sekcije*,

po obravnavi pritožbe na svoji seji 14. februarja 2006 razglašajo naslednjo sodbo, sprejeto tega istega dne:

POSTOPEK

1. Povod za zadevo je pritožba (št. 76430/01), vložena proti Republiki Sloveniji, katere državljani g. Samo Cmok (v nadaljnjem besedilu pritožnik), se je 20. junija 2001 obrnil na Sodišče na podlagi 34. člena Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (v nadaljnjem besedilu konvencija).
2. Pritožnika zastopajo odvetniki odvetniške pisarne Verstovšek. Slovensko vlado (v nadaljnjem besedilu vlada) zastopa njen predstavnik, generalni državni pravobranilec, g. L. Bembič.
3. Sklicujoč se na prvi odstavek 6. člena konvencije je pritožnik navedel, da je bil notranji postopek, v katerem je bil kot stranka udeleženec, čezmerno dolgotrajen. Opozoril je tudi na pretežno pomanjkanje učinkovitega notranjega pravnega sredstva, ki bi mu omogočilo pritožiti se zoper nerazumno dolgo trajanje tega postopka (13. člen konvencije).
4. Sodišče je 16. septembra 2003 sklenilo, da bo razloge za pritožbo iz naslova dolgotrajnega postopka in pomanjkanja tozadavnega pravnega sredstva posredovalo vladi. Sklicujoč se na določbe tretjega odstavka 29. člena konvencije je Sodišče sklenilo, da bo hkrati proučilo dopustnost in upravičenost pritožbe.

DEJANSKI STAN

5. Pritožnik je rojen l. 1963 in stanuje v Šoštanju.
6. Dejanski stan zadeve, kot so ga predstavile stranke, je mogoče povzeti, kot sledi v nadaljevanju.
7. 23. novembra 1989 je pritožnik prek svojih odvetnikov na Temeljnem sodišču (tedanje poimenovanje) Šentjur pri Celju sprožili odškodninsko tožbo zoper zavarovalnico in sodišče zaprosil, da ga oprosti plačila sodnih stroškov.
8. 12. januarja 1990 je sodišče imelo obravnavo.
9. 18. januarja 1990 je bil imenovan zdravniški izvedenec.
10. 10. aprila 1990 je pritožnik od sodišča zahteval sklic obravnave.
11. 22. februarja 1991 je sodišče imelo obravnavo.
12. 4. marca 1991 je bil imenovan hrvaški izvedenec na področju cestnih prometnih predpisov.

13. 28. oktobra 1992 je pritožnik od sodišča zahteval sklic obravnave.
14. 11. avgusta 1993 je izvedene pripravil svoje izvedensko mnenje.
15. 14. septembra 1993 je bil imenovan prevajalec.
16. 8. novembra 1993 je pritožnik od sodišča zahteval sklic obravnave.
17. 17. decembra 1993 je sodišče po obravnavi razglasilo sodbo, s katero je delno ugodilo pritožbi pritožnika.
18. 25. februarja 1994 je pritožnik vložil pritožbo pred višjim sodiščem.
19. 7. marca 1994 je temeljno sodišče spremenilo sodbo.
20. 14. decembra 1994 je višje sodišče ugodilo pritožbi pritožnika in zadevo vrnilo pred temeljno sodišče.
21. 26. avgusta, 27. septembra in 29. novembra 1995, 25. januarja, 3. maja in 6. novembra 1996 in 12. novembra 1997 je pritožnik od okrajnega sodišča (novo imenovanje) Šentjur pri Celju zahteval sklic obravnave.
22. 9. marca 1998 je pritožnik spremenil svojo zahtevo.
23. 17. marca in 1. aprila 1998 je sodišče imelo obravnavi.
24. 3. aprila 1998 je bil imenovan zdravniški izvedenec.
25. 30. novembra 1998 je pritožnik od sodišča zahteval sklic obravnave.
26. 29. januarja 1999 je sodišče imelo obravnavo.
27. 24. maja 1999 je bil imenovan zdravniški izvedenec.
28. 11. oktobra in 10. novembra 1999 je pritožnik od sodišča zahteval sklic obravnave.
29. 10. marca 2000 je sodišče po obravnavi razglasilo sodbo, s katero je delno ugodilo pritožbi pritožnika in zavrnilo njegovo oprostitev plačila sodnih stroškov.
30. 19. junija 2000 se je pritožnik pritožil pred višjim sodiščem. Pritožila se je tudi tožena stranka.
31. 15. marca 2001 je višje sodišče razglasilo sodbo, s katero je zavrnilo pritožbi obeh strank. Sodba je bila 14. maja 2001 uradno vročena odvetniški pisarni pritožnika.

PO PRAVU

I. O DOMNEVNI KRŠITVI PRVEGA ODSTAVKA 6. ČLENA IN 13. ČLENA KONVENCIJE

32. Pritožnik se pritožuje nad čezmernim trajanjem postopka. Sklicuje se na prvi odstavek 6. člena konvencije, ki se glasi takole:

“Vsakdo ima pravico, da o njegovih civilnih pravicah in obveznostih ali o kakršni koli obtožbah zoper njega (.....) ter v razumnem roku odloča (.....) sodišče ....“

33. Pritožnik opozarja na dejansko neučinkovita pravna sredstva, ki so na voljo v Sloveniji, za pritožbo nad čezmerno dolgim trajanjem sodnega postopka. 13. člen konvencije določa:

“Vsakdo, čigar pravice in svoboščine, zajamčene s to Konvencijo, so kršene, ima pravico do učinkovitih pravnih sredstev pred domačimi oblastmi, in to tudi če je kršitev storila uradna oseba pri opravljanju uradne dolžnosti.“

A. O dopustnosti

34. Vlada se sklicuje na to, da niso bila izčrpana vsa notranja pravna sredstva.
35. Pritožnik to tezo izpodbija, češ, da so bila pravna sredstva, ki so bila na voljo, premalo učinkovita.
36. Sodišče poudarja, da je sedanja pritožba podobna zadevama *Belinger in Lukenda* (*Belinger p. Sloveniji* (dec.) št. 42320/98, 2. oktober 2001) in *Lukenda p. Sloveniji*, št. 23032/02, 6. oktober 2005). V teh dveh zadevah je Sodišče zavrnilo ugovor vlade o neizčrpanju vseh notranjih pravnih sredstev, saj je presodilo, da pravna sredstva, ki so bila pritožnikom na voljo, niso bila učinkovita.
37. Kar zadeva sedanji konkretni primer, Sodišče meni, da vlada ni dala nobenega prepričljivega argumenta, ki bi Sodišče navedlo na to, da bi ugotovilo razliko med zadevo, ki jo proučuje, in predhodnimi zadevami in bi se tako oddaljilo od svoje siceršnje sodne prakse.
38. V ostalem Sodišče ugotavlja, da pritožba ni očitno slabo utemeljena v smislu tretjega odstavka 35. člena konvencije. Poleg tega poudarja, da pritožba ne zadeva ob noben drug razlog za nedopustnost. Zatorej jo je treba razglasiti za dopustno.

B. O vsebini

1. Prvi odstavek 6. člena

39. Obdobje, ki se upošteva, se je začelo 28. junija 1994, to je z dnem, ko je konvencija začela veljati za Slovenijo, in se končalo 14. maja 2001, to je na dan, ko je višje sodišče pritožniku uradno sporočilo svoj sklep. Torej je postopek trajal okoli šest let in enajst mesecev, tekkel pa je na treh stopnjah sojenja.
40. Sodišče opozarja, da se razumno trajanje postopka presoja glede na okoliščine primera in ob upoštevanju naslednjih meril: zapletenosti zadeve, ravnanja pritožnika in pristojnih organov ter pomembnosti spora za zainteresiranega (glej, med številnimi drugimi zadevami, *Frydlender p. Franciji* (GC), št. 30979/96, odst.43, CEDH 2000-VII).
41. Sodišče po proučitvi vseh elementov, ki so mu bili predloženi, in ob upoštevanju svoje sodne prakse na tem področju meni, da je bilo v konkretnem primeru trajanje pravnega postopka, predvsem pred prvostopenjskim sodiščem, čezmerno dolgo in da ne izpolnjuje zahteve po "razumnem roku".
Iz tega izhaja, da je šlo za kršitev prvega odstavka 6. člena.

2. 13. člen

42. Sodišče spomni, da 13. člen zagotavlja učinkovito pravno sredstvo pred domačimi oblastmi in možnost pritožbe zaradi nespoštovanja obveznosti, ki jo nalaga prvi odstavek 6. člena, da se o zadevi odloča v razumnem roku (glej *Kudla proti Poljski* (GC), št. 30210/96, odst. 156, CEDH 2000–XI). Sodišče poudarja, da so bili ugovori in argumenti vlade že predhodno zavrjeni (glej že omenjeno sodbo v zadevi *Lukenda*), in ne vidi razloga za drugačno odločitev v sedanjem primeru.
43. Zato Sodišče meni, da je bil v konkretnem primeru kršen 13. člen konvencije, ker v domačem pravu ni bilo pravnega sredstva, ki bi pritožniku omogočilo uresničitev njegove pravice do obravnave njegove zadeve v razumnem roku v smislu prvega odstavka 6. člena konvencije.

II. O UPORABI 41. ČLENA KONVENCIJE

44. Po določilih 41. člena konvencije,
“Če Sodišče ugotovi, da je prišlo do kršitve konvencije ali njenih protokolov, in če notranje pravo visoke pogodbene stranke dovoljuje le delno zadoščenje, Sodišče oškodovani stranki, če je to potrebno, nakloni pravično zadoščenje.”

A. Škoda

45. Pritožnik zahteva 10 000 evrov iz naslova moralne škode.
46. Vlada ugovarja tem zahtevam.
47. Sodišče meni, da je pritožnik utrpel določeno moralno škodo. Da bi odločilo pravično, mu iz tega naslova prisodi 2 400 evrov.

B. Stroški in izdatki

48. Pritožnik zahteva tudi okoli 1 170 evrov za stroške in izdatke, ki jih je imel pred Sodiščem.
49. Vlada meni, da so te zahteve pretirane.
50. V skladu s sodno prakso Sodišča lahko pritožnik pridobi povračilo svojih stroškov in izdatkov samo, če je ugotovljena njihova resničnost, potrebnost in razumna višina. Sodišče tudi poudarja, da so odvetniki pritožnika, ki so zastopali tudi gospoda Lukendo v že omenjeni zadevi *Lukenda*, predložili skoraj 400 zahtev, ki so, razen dejstev, v glavnem popolnoma enake sedanji zahtevi, ki je v obravnavi. Zato Sodišče v konkretnem primeru, pri čemer upošteva elemente, ki jih ima na voljo, in zgoraj navedena merila, meni, da je prisoditev nadomestila v višini 1 000 evrov za sodne stroške razumna, in to vsoto odobri pritožniku.

C. Zamudne obresti

51. Sodišče meni, da je stopnjo zamudnih obresti primerno opreti na obrestno mero za mejno posojanje Evropske centralne banke, povečano za tri odstotne točke.

S TO UTEMELJITVIJO SODIŠČE SOGLASNO

1. *izjavi*, da je pritožba dopustna;
2. *trdi*, da je šlo za kršitev prvega odstavka 6. člena konvencije;
3. *trdi*, da je šlo za kršitev 13. člena konvencije;
4. *odredi*,
  - a) da mora država obtoženka pritožniku v treh mesecih po datumu, ko bo sodba v skladu z drugim odstavkom 44. člena konvencije postala dokončna, nakazati 2 400 evrov (dva tisoč štiri sto evrov) za moralno škodo in 1 000 evrov (tisoč evrov) za stroške in izdatke, poleg kakršnega koli zneska, dolžnega iz naslova davkov;
  - b) da se bodo ti zneski v obdobju po izteku zgoraj navedenega roka in vse do izplačila povečali za zamudne obresti po stopnji, ki je enaka obrestni meri

na mejno posojanje Evropske centralne banke, veljavni v tem obdobju,
povečana za tri odstotne točke;

5. v ostalem *zavrne* zahtevo za pravično zadoščenje.

Sestavljeno v francoskem jeziku, nato pisno posredovano 9. marca 2006 na podlagi
drugega in tretjega odstavka 77. člena poslovnika.

Vincent BERGER
Vodja sodne pisarne
(podpis)

John HEDIGAN
Predsednik
(podpis)